

(Kort bemærkning).

Frank Dahlgaard (KF):

Der er et stadigt pres for at gøre alle mulige uddannelser længere, og det er der jo selvfølgelig fra uddannelsessystemet, for det har man en interesse i. Ikke mindst når der er taxameterfinansiering, kan man uddanne sig, til man er både 30 og 40 år, og til man er klar til folkepension, og det koster også penge.

Der er andre veje fra folkeskolen end op gennem gymnasiet. Der er f.eks. også mulighed for at gå på handelsskole og for at gå på tekniske skoler. Vi lever altså i disse år i en stemning af akademikersnobberi, og vejen er, at man bliver suget ind et gymnasium, og så er man altså mere eller mindre en fiasko, hvis man går på handelsskole eller teknisk skole. Sådant skal det ikke være, men sådan vil det blive i endnu højere grad, hvis man kører den dér model med et 4-årigt gymnasium med 2 plus 2.

Skal alt være så bogligt og alt så akademisk? Nej, det skal ej. Erhvervslivet skrigger efter folk, der har en praktisk, konkret viden, og ikke alt det dér teoretiske, og jeg vil stadig væk mene, at det er et forslag, der ligesom også kapitulerer over for tidens og mange års tendens i retning af, at de unges indsats ikke er så stor, og nå ja, så må de have nogle flere år, så de kan nå op på det niveau.

Nej, sådan skal det ikke være. Vi skal holde fast i det 3-årige gymnasium, og vi skal holde fast i, at der altså er andre veje for unge end lige gymnasiet, og det kan være ganske udmærkede veje for både samfundet og de unge.

(Kort bemærkning).

Peter Duetoft (CD):

Selvfølgelig skal vi da holde fast i det boglige og akademiske, hvis det er en forberedelse til et universitet. Men hr. Frank Dahlgaard går galt i byen, når han siger, at man jo kan gå andre veje.

Vi anviser en anden vej. Vores 4-årige gymnasium er ikke et ønske om bare at gøre gymnasiet, fordi man så skal have taxametersystemer og flere penge i det offentlige, og hvad ved jeg; det er jo ikke det, det drejer sig om. Det drejer sig om, at de, der skal være superboglige for at leve op til de videregående uddannelser, får den forberedelse, som det ikke er nødvendigt at give andre, som ikke skal ind i disse uddannelser.

Så siger hr. Frank Dahlgaard, at der jo er mange andre veje. Nu ved jeg ikke, hvor mange f.eks. sygeplejersker eller andre fra de erhvervsfaglige uddannelser der går handelsskolevejen.

Det er jeg ikke sikker på er så mange. Der er en masse af de mellemuddannelser, der i dag kræver en studentereksamen, og det gør, at gymnasiet derfor ikke kan koncentrere sig om det boglige og det akademiske for dem, der skal videre. Det er derfor, vi tillader os at sige, at hvis vi laver det 2 plus 2, opnår vi begge dele.

Jeg synes, hr. Frank Dahlgaard er faldet lidt for den dér med, at alle skal propes ind i samme system, og der skal de bare køre, og ih, hvor er det dejligt, og når man så er færdig med det, kan man nok bagefter stramme lidt op hist og her, for når alle har skullet gå igennem, har man jo naturligvis ikke kunnet forberede sig så godt.

For mig lyder det fuldstændig ligesom de tanker om enhedsskolen, og hvad ved jeg, som Det Konservative Folkeparti brokkede sig højt over for 20 år siden, men der er så altså sket nytænkning hos Det Konservative Folkeparti, og det skal jeg så også beklage.

(Kort bemærkning).

Frank Dahlgaard (KF):

Hr. Peter Duetoft ser ud, som om han vil blive ved med denne debat, men jeg vil bare sige, at proppe alle ind har jeg ikke lyst til. Jeg synes, vi skal videre, og dette her er jo en lille blindgyde, selv om den ikke er uvæsentlig.

Alle ind i samme system er jo netop det, der er sket ved, at alle er ved at komme ind i gymnasiet, og det er en vanvittig ting. Nu er det halvdelen af en årgang, der går i gymnasiet eller på hf, og resultatet har beklageligvis været faldende kvalitet, sådan at lærerne på universiteterne river sig i håret over de studerende, de får ind, for de kan ikke de mest elementære ting. Derfor skal vi ikke have alle ind gennem gymnasiet, og så må vi jo dele det op i 2 plus 2.

Jeg mener stadig væk, at hr. Peter Duetoft måske ligger under for det dér akademikersnobberi, og at man skulle rehabilitere de forskellige erhvervsuddannelser, de tekniske skoler og handelsskolerne, sådan at de studerende dér ikke mere eller mindre følte sig som anden sortering.

Undervisningsministeren (Ole Vig Jensen):

Jeg synes, det er værd at bemærke, at vi i dag på det emne, der nu er til debat, har mødt en række nye ordførere for partierne, og jeg glæder mig over og udtrykker også anerkendelse af den måde, de har fremført såvel deres egne som deres partiers synspunkter på under forespørgselsdebatten, nemlig velargumenteret og med